

**Η
ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ**

7ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 14 Αυγούστου 2019 με την εξής σύνθεση: Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου, Πρόεδρος και Εισηγήτρια, Χρυσάνθη Ζαράρη και Μιχαήλ Σειραδάκης, Μέλη.

Για να εξετάσει την, από 05.07.2019, Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 836/08.07.2019 της προσφεύγουσας ένωσης εταιριών με την επωνυμία «...», αποτελούμενη από τις κάτωθι εταιρίες-μέλη : (α) από την εταιρία με την επωνυμία «...» και (β) από την εταιρία με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά της Επιτελικής Δομής ΕΣΠΑ του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως εκπροσωπείται νόμιμα και

Κατά της παρεμβαίνουσας ένωσης εταιριών με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα ένωση εταιριών επιδιώκει, όπως ακυρωθεί η υπό στοιχείο Ε.Δ. ΕΣΠΑ/Β/2339/28.06.2019 Απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, κατ' αποδοχή των Πρακτικών Νο 1, 2 και 3 της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου ανοικτού ηλεκτρονικού Διαγωνισμού με τίτλο: «Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Ναυτικής Εκπαίδευσης (ΟΠΣ-

NE)» της Πράξης «ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ – MARIS (Marine caReer Information System)», ποσού 662.580,65 €, πλέον Φ.Π.Α 24% (Κωδικός CPV: 72000000-5 Υπηρεσίες τεχνολογίας των πληροφοριών: παροχή συμβουλών, ανάπτυξη λογισμικού, Διαδίκτυο και υποστήριξη, 72268000-1 Υπηρεσίες προμήθειας λογισμικού, 30200000-1 Εξοπλισμός ηλεκτρονικών, υπολογιστών και προμήθειες) και με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά με βάση τη βέλτιστη σχέση ποιότητας-τιμής (υπ' αριθμ. 2/2019 και Ε.Δ. ΕΣΠΑ/Β/503/11.02.2019 Διακήρυξη - Συστημικός αριθμός ΕΣΗΔΗΣ: 69896).

Με την Παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα ζητεί, όπως απορριφθεί καθολοκληρίαν η Προδικαστική Προσφυγή και όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης Απόφασης, με την οποία έγινε αποδεκτή η τεχνική της προσφορά και αποφασίσθηκε η πρόκριση αυτής στο επόμενο στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας (αποσφράγιση και αξιολόγηση της μοναδικής εναπομείνουσας οικονομικής προσφοράς).

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια και Πρόεδρο του 7^{ου} Κλιμακίου, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της ανωτέρω Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ. 28530835395909020007 και το υπ' αριθμ. 28534064295909020016, συνολικού ποσού τριών χιλιάδων τριακοσίων δεκατεσσάρων ευρώ, 3.314€, αναλογούν Παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός).

2. Επειδή, η προσφεύγουσα ένωση εταιριών άσκησε την, από 05.07.2019, Προδικαστική Προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΑΕΠΠ

836/08.07.2019, με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Α.Ε.Π.Π, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 Κανονισμού.

3. Επειδή, η ως άνω Προδικαστική Προσφυγή στρέφεται κατά πράξης που εκδόθηκε στο πλαίσιο δημόσιου, ανοικτού, ηλεκτρονικού Διαγωνισμού, συνολικού προϋπολογισμού 662.580,65 €, πλέον ΦΠΑ, ανώτερου του ορίου που θεσπίζεται στο άρθρο 345 του Ν. 4412/2016 για την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης, δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 του Ν. 4487/2017 (Α' 116), δεδομένου ότι η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία εκκίνησε μετά τις 26.06.2017.

4. Επειδή, εμπρόθεσμα η προσφεύγουσα ένωση εταιριών προσβάλλει την ως άνω Απόφαση, καθόσον η κατ' αυτής Προδικαστική Προσφυγή έχει κατατεθεί εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Κανονισμού. Σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη Απόφαση αναρτήθηκε στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ στις 28.06.2019.

5. Επειδή, η προσφεύγουσα ένωση εταιριών, που υπέβαλε τη με αριθμό 130167 Προσφορά στον εν λόγω Διαγωνισμό, η οποία και απορρίφθηκε, θεμελιώνει προσωπικό, άμεσο και ενεστώως έννομο συμφέρον για την άσκηση της εξεταζόμενης Προδικαστικής Προσφυγής. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ένωση εταιριών υποστηρίζει (σελ. 5 και επόμε. της Προσφυγής της), ότι υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, κατά το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, καθόσον με την προσβαλλόμενη, με αριθμ. πρωτ. Ε.Δ. ΕΣΠΑ/Β/2339/28.06.2019 Απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, μη νομίμως απορρίφθηκε η υποβληθείσα Προσφορά της, αφού, όπως ισχυρίζεται, ο αποκλεισμός της από τη συνέχεια της διαγωνιστικής διαδικασίας *«βασίζεται σε εσφαλμένα στοιχεία»*, ενώ, έγινε τεχνικά αποδεκτή - μετά τον αποκλεισμό του συνόλου των συμμετεχόντων - μόνο η με αριθμό 128777 Προσφορά της

ενώσεως εταιριών με την επωνυμία «...», μολονότι δεν συμμορφώνεται με τις τεχνικές προδιαγραφές της Διακήρυξης (απαράβατοι όροι). Συνεπώς, το έννομο συμφέρον της θεμελιώνεται εν προκειμένω και στην ζημία της από τυχόν παράνομη συμμετοχή τρίτων στον υπόψη Διαγωνισμό και στο επιδιωκόμενο όφελος από την απόρριψη της Προσφοράς τους (ΕΑ 1216/2006, ΕΑ 512/2002, 517/2001 κλπ).

α) Με την προσβαλλόμενη Απόφαση κρίθηκε ότι η Προσφορά της προσφεύγουσας δεν πληροί την παρ. Α.2.ΙΙ.ii.β.2 του Παραρτήματος Γ΄ της Διακήρυξης, που αφορά στα ελάχιστα τυπικά προσόντα για καθένα από τα μέλη της Ομάδας Έργου (πλην του Υπεύθυνου Έργου) και ειδικότερα, δεν πληροί την απαίτηση του 1ου εδαφίου της υποπαρ. Α.2.ΙΙ.ii.β.2.1 όπου προβλέπεται ρητά: *«Να είναι απόφοιτοι ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ της ημεδαπής ή ισότιμου αντίστοιχου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της αλλοδαπής [...]»*, καθόσον τα στελέχη της, «...» και «...» είναι, ο μεν πρώτος, Πτυχιούχος Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, με μήνα απόκτησης πτυχίου το Φεβρουάριο του 1992 και ο δεύτερος, Πτυχιούχος Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, με μήνα απόκτησης πτυχίου τον Οκτώβριο του 2000.

Επί του ως άνω (μοναδικού) λόγου απόρριψης της Προσφοράς της, η προσφεύγουσα ένωση εταιριών ισχυρίζεται (βλ. σελ. 6 της Προσφυγής), ότι η επίμαχη αιτιολογία της προσβαλλόμενης Απόφασης είναι εσφαλμένη και μη νόμιμη, αφού στηρίζεται στην *«αυθαίρετη εκτίμηση του τίτλου σπουδών»* των προαναφερόμενων στελεχών της. Όπως μάλιστα επισημαίνει η προσφεύγουσα για το εν λόγω ζήτημα: *«[...] η έλλειψη συνολικής νομοθετικής ρύθμισης για το θέμα της ισοτιμίας των πτυχίων που εκδόθηκαν πριν και μετά την έναρξη ισχύος του ν. 2916/2001 (δια του οποίου ορίστηκε ότι το πτυχίο που χορηγείται από τμήματα Τ.Ε.Ι. είναι βασικός τίτλος σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης), στην οποία στηρίζεται η εσφαλμένη αυτή εκτίμηση ουδόλως οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τα πτυχία που αποκτήθηκαν από τα Τεχνολογικά Ιδρύματα μετά το έτος 2001 (ήτοι μετά την έναρξη ισχύος του ν. 2916/2001), δεν είναι ισότιμα με αυτά που*

αποκτήθηκαν προ του 2001, ως εσφαλμένα εκλαμβάνει η προσβαλλόμενη απόφαση. Τέτοια δεν υπήρξε ποτέ η πρόθεση του νομοθέτη. Εξάλλου από την έλλειψη ρητής σχετικής συνολικής νομοθετικής πρόβλεψης περί τούτου, ενώ αντιθέτως ρητή είναι η πρόβλεψη περί του ανώτατου χαρακτήρα της εκπαίδευσης που πιστοποιούν αυτά τα πτυχία, δεν μπορεί να συνάγεται ότι δεν υπάρχει ισοτιμία μεταξύ παλαιών και νέων πτυχίων Τ.Ε.Ι.. Η έλλειψη δηλαδή σχετικής ρητής προβλέψεως στον νόμο, δεν μπορεί να οδηγήσει σε αρνητική κρίση περί της ισοτιμίας των πτυχίων, ιδιαίτερα όταν το πνεύμα και η πρόθεση του νομοθέτη είναι ακριβώς προς την αντίθετη κατεύθυνση, ως εξηγείται ευθύς στη συνέχεια. Αντιθέτως είναι φανερό, ερμηνεύοντας τελολογικά την διάταξη σε σχέση με το γενικό πνεύμα του νόμου, ότι η βούληση του νομοθέτη ήταν να υπάρχει ισοτιμία μεταξύ παλαιών και νέων πτυχίων Τ.Ε.Ι. διότι σε αντίθετη περίπτωση θα έπρεπε να το ορίζει ρητά.

Από τον πρόλογο της Εισηγητικής Εκθέσεως του σχετικού ν. 2916/2001 (Α. ΓΕΝΙΚΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ) προκύπτει αδιαμφισβήτητα ότι ο σκοπός του νομοθέτη δεν ήταν να δημιουργήσει οποιαδήποτε διαφοροποίηση μεταξύ παλαιών και νέων πτυχίων Τ.Ε.Ι.. Ειδικότερα αναφέρεται επί λέξει στην προαναφερόμενη εισηγητική έκθεση: «Η ρύθμιση αυτή έχει βέβαια, ως αποτέλεσμα να επικυρωθεί το πτυχίο Τ.Ε.Ι. ως βασικός τίτλος ανώτατης εκπαίδευσης... Δεν επιχειρείται όμως διαφοροποίηση μεταξύ των παλαιών και νέων πτυχίων Τ.Ε.Ι. που είναι μεταξύ τους ισότιμα, όπως ακριβώς τα ίδια παραμένουν και τα επαγγελματικά δικαιώματα των παλαιών και νέων πτυχιούχων Τ.Ε.Ι.». Επιπλέον, το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας, στο με α.π. 66444/Ζ1/24.04.2019 έγγραφο του, που επικαλείται η αναθέτουσα αρχή και περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, επισημαίνει ότι στο άρθρο 6 παρ. 6 του ν. 2916/2001 υπάρχει σχετική πρόβλεψη για τα επαγγελματικά δικαιώματα, και ειδικότερα στις διατάξεις της περ. β' της παρ. 6 του άρθρου 6 του ως άνω νόμου, όπου ορίζεται ότι: «Τα επαγγελματικά δικαιώματα όσων αποφοιτούν από τα Τ.Ε.Ι. μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού είναι τα ίδια με αυτά που καθορίζονται με τα προεδρικά διατάγματα, που έχουν εκδοθεί κατά ειδικότητα, σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου γ' της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν.

1404/1983. Τα προεδρικά διατάγματα, που θα εκδοθούν με τις αυτές διατάξεις μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και θα αφορούν σε ειδικότητες για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί σχετικά προεδρικά διατάγματα, θα ισχύουν για όλους τους απόφοιτους Τ.Ε.Ι. του οικείου Τμήματος, ανεξάρτητα από το χρόνο αποφοίτησής τους».

Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει το γεγονός, ότι η αναγνωριζόμενη από την εισηγητική έκθεση του Ν. 2916/2001 ισοτιμία των παλαιών και νέων πτυχίων Τ.Ε.Ι έχει γίνει αποδεκτή και από τη νομολογία του Αρείου Πάγου (βλ. υπ' αριθμ. 522/2013 και 2028/2006 Αποφάσεις). Όπως δε χαρακτηριστικά αναφέρει σε σχέση με την ως άνω νομολογία: *«Με τις αποφάσεις αυτές μπορεί μεν να αναφέρθηκε ότι ο χαρακτηρισμός των πτυχίων των Τ.Ε.Ι. ως βασικών τίτλων σπουδών ανώτατης εκπαίδευσεως δε συνεπάγεται την πλήρη εξομοίωση αυτών με τα Α.Ε.Ι., όμως σαφέστατα προβλέφθηκε ότι με τη ρύθμιση του νόμου δεν επιχειρείται διαφοροποίηση μεταξύ παλαιών και νέων πτυχίων Τ.Ε.Ι. (δηλ. Τ.Ε.Ι. και Α.Τ.Ε.Ι.) που είναι μεταξύ τους ισότιμα. Λαμβάνοντας υπόψη ότι από τη διάταξη του άρθρου 4 § 1 του Συντάγματος, που ορίζει ότι οι Έλληνες είναι ίσοι έναντι του νόμου, δεν ρυθμίζεται μόνο η ισότητα αυτών έναντι του Νόμου, αλλά και η ισότητα του νόμου έναντι αυτών. Δηλαδή από τη διάταξη αυτή δεσμεύεται ο κοινός νομοθέτης, όταν πρόκειται να ρυθμίσει ουσιωδώς όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις και κατηγορίες προσώπων να μη μεταχειρίζεται κατά τρόπο ανόμοιο τις περιπτώσεις αυτές, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις. Πράγματι δε ο ν. 2916/2001 δεν εισάγει καμία τέτοια διάκριση μεταξύ παλαιών και νέων πτυχιούχων, αντίθετα εξισώνει και εξομοιώνει απόλυτα παλαιούς και νέους πτυχιούχους του αυτού ανώτατου πλέον εκπαιδευτικού ιδρύματος. Είναι κατά συνέπεια αβάσιμη και απαράδεκτη η κρίση της αναθέτουσας αρχής που εισήγαγε και εφάρμοσε αυθαίρετα τέτοια απαράδεκτη και κατάφορα αντισυνταγματική διάκριση και πρέπει να ανακληθεί [...]».*

Β) Στη συνέχεια (βλ. σελ. και επόμ. της Προσφυγής), η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποδοχής της με αριθμό 128777 Προσφοράς της παρεμβαίνουσας, η οποία, κατά την άποψή της, παρουσιάζει σοβαρές πλημμέλειες/ελλείψεις και συνεπώς, αποκλίνει από απαράβατους όρους της Διακήρυξης (παραβίαση

τεχνικών προδιαγραφών). Μάλιστα, κατά την προσφεύγουσα, η αποδοχή της ως άνω Προσφοράς από την οικεία αναθέτουσα αρχή, παραβιάζει τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και του ανόθευτου ανταγωνισμού, που διέπουν τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, αφού οι πλημμέλειές της είναι τόσο σοβαρές, που την καθιστούν προδήλως απορριπτέα.

Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα όσα αναφέρει η παρεμβαίνουσα ένωση εταιριών στην Προσφορά της περί της αυτονομίας των συσσωρευτών των προσφερόμενων συστημάτων αδιάλειπτης παροχής ενέργειας (UPS) και συνεπώς, περί της πλήρωσης της σχετικής τεχνικής προδιαγραφής (α/α 4.8.10), είναι αναληθή, καθώς από το ίδιο το ΤΦ ΦΥΛΛΟ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ που έχει υποβάλει, διαπιστώνει εύκολα κανείς ότι:

«- Το προσφερόμενο UPS παρέχει ισχύ 1KVA ή 1000 W (Μοντέλο TESCOM UPS 1101SRT NEOLINE PRIME PLUS 1KVA/1000W RACK TYPE)

- Διαθέτει δύο συσσωρευτές οι οποίοι μπορούν για 15 λεπτά να καλύψουν φορτίο 412 W. Όμως για να καλυφθεί η απαίτηση της Παραγράφου 4.5.17. του Πίνακα Συμμόρφωσης, η οποία προβλέπει ότι: «Ο Ανάδοχος να διασυνδέσει τους προσφερόμενους σταθμούς εργασίας με την προσφερόμενη μονάδα αδιάλειπτης παροχής τάσης και τον μεταγωγέα ανά σημείο παρέχοντας τον απαιτούμενο παθητικό εξοπλισμό (κανάλια όδευσης, καλώδια ισχυρού ρεύματος κλπ).», καθίσταται αντιληπτό ότι θα πρέπει αντίστοιχα στα προσφερόμενα συστήματα αδιάλειπτης παροχής ηλεκτρικού ρεύματος (UPS) που θα παραδοθούν για κάθε θέση, να συνδεθούν σε αυτά τα ακόλουθα είδη εξοπλισμού:

- Στο ένα UPS :

ο Ένας μεταγωγέας

ο Τέσσερις σταθμοί εργασίας (PC και οθόνη)

- Στο δεύτερο UPS:

ο Ένας μεταγωγέας

ο Τρεις σταθμοί εργασίας (PC και οθόνη)

Από τα τεχνικά φυλλάδια των προσφερόμενων από την ένωση συσκευών (βλ. επισυναπτόμενα με α/α 4, 5, και 6), προκύπτουν οι εξής καταναλώσεις:

- Μεταγωγέας : 18,6 W

Αριθμός απόφασης: 983/2019

- PC (Κεντρική μονάδα): 250 W

- Οθόνη PC: 20 W

Συνεπώς η απαιτούμενη ισχύς ανά προσφερόμενο UPS προκειμένου να διασυνδεθούν σε αυτό οι σχετικές συσκευές είναι:

$(1 \times 18,6) + (4 \times 250) + (4 \times 20) = 1098,6 \text{ W}$ για το πρώτο και

$(1 \times 18,6) + (3 \times 250) + (3 \times 20) = 828,60 \text{ W}$ για το δεύτερο

Με βάση όμως το ίδιο το ΤΦ που η ίδια η συμμετέχουσα ένωση προσκόμισε το προσφερόμενο από αυτήν UPS παρέχει ισχύ 1KVA ή 1000 W (Μοντέλο TESCOM UPS 1101SRT NEOLINE PRIME PLUS 1KVA/1000W RACK TYPE) διαθέτει δύο συσσωρευτές οι οποίοι μπορούν για 15 λεπτά να καλύψουν φορτίο 412 W.

Εκ των ανωτέρω είναι πρόδηλο ότι με βάση το αντίστοιχο συνολικό πλήρες φορτίο των συσκευών που συνδέονται στο UPS, (δηλ. 1098,6 W για το πρώτο και 828,60 W για το δεύτερο ως εν προκειμένω αποδείξαμε κατά τα προαναφερόμενα), για τη λειτουργία του προσφερόμενου UPS, το οποίο παρέχει ισχύ 1KVA ή 1000 W (Μοντέλο TESCOM UPS 1101SRT NEOLINE PRIME PLUS 1KVA/1000W RACK) ισχύουν τα ακόλουθα :

(α) αναφορικά με το UPS το οποίο έχει συνδεδεμένες συσκευές με συνολικό φορτίο 828, 60 W, σε περίπτωση διακοπής του ηλεκτρικού ρεύματος, η αυτονομία των συσσωρευτών του υπολείπεται κατά πολύ του ελάχιστου χρόνου των 15 λεπτών (αφού έχει υπερδιπλάσιο φορτίο από αυτό των 412W, βάσει του οποίου γίνεται ο υπολογισμός της αυτονομίας) και ως εκ τούτου, ΔΕΝ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ, ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΥΡΗΞΗΣ, η τεχνική προδιαγραφή της παρ. 4.8.10. του Πίνακα Συμμόρφωσης, που απαιτεί «Αυτονομία των συσσωρευτών με πλήρες φορτίο $\geq 15 \text{ min.}$ ».

(β) αναφορικά με το UPS το οποίο έχει συνδεδεμένες συσκευές με συνολικό φορτίο 1098,6 W αυτό είναι ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ, ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΑΝ ΤΗΝ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΙΣΧΥ (καθώς η συνολική προσφερόμενη από αυτό ισχύς των 1000 W), υπολείπεται του συνολικού φορτίου των 1.096 W που ως προαναφέρθηκε είναι το συνολικό ελάχιστο πλήρες φορτίο των συσκευών που θα συνδεθούν σε αυτό, και συνεπώς όχι μόνο δεν έχει σχετική αυτονομία, αλλά

στην πράξη αυτό δεν μπορεί να λειτουργήσει καθόλου, καθώς το συνολικό φορτίο των συσκευών που συνδέονται σε αυτό απαιτεί μεγαλύτερη ισχύ από αυτήν που διαθέτει. Τεχνικά δηλαδή ευθύς εξ αρχής δημιουργείται υπερφόρτωση. Καθώς το προσφερόμενο UPS διαθέτει σύστημα προστασίας από υπερφόρτωση μόλις χρειαστεί να τεθεί σε λειτουργία αυτό σταματάει αμέσως και δεν λειτουργεί [...]». Εν κατακλείδι, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η με αριθμό 128777 Προσφορά της παρεμβαίνουσας ένωσης εταιριών «...», αναφορικά με τα προσφερόμενα συστήματα αδιάλειπτης παροχής ενέργειας (UPS), δεν πληροί τις τεχνικές προδιαγραφές του Πίνακα Συμμόρφωσης και ειδικότερα των παρ. 4.8.9 και 4.8.10, που αποτελούν απαραίτους όρους της οικείας Διακήρυξης και ως εκ τούτου, η προβαλλόμενη Απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί, κατά το μέρος που την έκρινε τεχνικά αποδεκτή.

6. Επειδή, ωστόσο, αναφορικά με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής, που αφορά στην αποδοχή της Προσφοράς της ένωσης εταιριών με την επωνυμία «...», θα πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως έχει κριθεί από τη νομολογία, διαγωνιζόμενος ο οποίος νομίμως αποκλείεται από Διαγωνισμό, δεν έχει έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου, δοθέντος ότι με τον αποκλεισμό του καθίσταται, ως προς τον Διαγωνισμό αυτόν, τρίτος (βλ. ΕΑ ΣτΕ 301/2011, 748/2010, 1317/2009, ΣτΕ 2817/2008, 1450/2007 και 666/2006). Κατ' εξαίρεση, όμως, και προς διασφάλιση της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφανση των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας που διέπουν το σύνολο του ενωσιακού δικαίου των δημοσίων συμβάσεων, με έννομο συμφέρον προβάλλει ισχυρισμούς αναφερόμενους αποκλειστικώς στην αποδοχή της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου, παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνον που απετέλεσε την αιτιολογία αποκλεισμού του (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 174/2016, 44/2014, 106/2013, 274/2012, 380/2012, 671/2011, 1156, 329/2010, 246/2009, 246/2009 κλπ, βλ. και Φ. Αρναούτογλου, «Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του ν. 3886/2010», 2η έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη, παρ. 141, σελ. 100 και παρ. 368,

σελ. 230). Εξάλλου, εφόσον ίσταται ο αποκλεισμός του προσφεύγοντος, άνευ εννόμου συμφέροντος, καταρχήν, προβάλλονται λόγοι που αφορούν πλημμέλειες των προσφορών των λοιπών διαγωνιζομένων (ΣΤΕ ΟΛ 697/1951 κ.α.), εφόσον πάντως, οι σχετικές αιτιάσεις δεν συνδέονται με τη διασφάλιση της αρχής του ίσου μέτρου κρίσεως (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 174/2016, 379- 380/2012, πρβλ. ΕΑ 44/2012, 259/2012, 450/2011, κ.α., βλ. βλ. Πυργάκη «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», σελ. 430 επ. παρ. 12.6.5., υπ' αριθμ. 486/2019 Απόφαση 7ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 14). Περαιτέρω, σημειώνεται ότι για την εφαρμογή της ανωτέρω αρχής, δηλαδή για να μπορεί να στοιχειοθετηθεί η έννοια του «ίδιου λόγου» απόρριψης των προσφορών, θα πρέπει η αναθέτουσα αρχή/αναθέτων φορέας, ενώ εν τέλει συνέτρεχε η ίδια πλημμέλεια, στη μία περίπτωση να έκρινε τη μία Προσφορά αποκλειστέα και στην άλλη, όχι. Εξ' ου και η εφαρμογή της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, ερείδεται στην αποδοχή έτερης Προσφοράς «παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνον που αποτέλεσε την αιτιολογία αποκλεισμού του επικαλούμενου τον αποκλεισμό της» (Σ.τ.Ε. Ε.Α. 349/2017, σκ. 19 με παραπομπές σε Σ.τ.Ε. 3921/2013, 715/2011, Ε.Α. 344/2017, 106/2013, 274/2012, 66/2012, 74/2010, 952/2009). Δηλαδή, σκοπός της αρχής και άρα κριτήριο της εφαρμογής του ενιαίου μέτρου κρίσης, είναι να μην παραμένει στον διαγωνισμό μια Προσφορά για τον ίδιο λόγο, για τον οποίο μία άλλη απεκλείσθη, κατάσταση που θα καθιστούσε όλως αυθαίρετη και άνιση τη μεταχείριση των διαγωνιζομένων και θα υπονόμειε την εμπιστοσύνη των οικονομικών φορέων στις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων. Για τη δε θεμελίωση παραβιάσεως του ίσου μέτρου κρίσεως, κρίσιμο είναι το αν εχώρησε διαφορετική εκτίμηση των αυτών πλημμελειών των προσφορών και όχι αν διαφορετικές πλημμέλειες αφορούν στο ίδιο, εν γένει, ζήτημα αυτολεξεί Σ.τ.Ε. 2186/2013). Η εφαρμογή δηλαδή του ενιαίου μέτρου κρίσης, δεν είναι δυνατόν να υποκαθιστά το ελλείπον έννομο συμφέρον αποκλεισθέντος διαγωνιζομένου, οδηγώντας σε διάχυτη κρίση της εν γένει νομιμότητας της αποδοχής Προσφοράς έτερου διαγωνιζομένου, ούτε καν στην κρίση παρόμοιων ζητημάτων, καθώς ούτως η κατάσταση θα κατέληγε μία συνεχή, αδιέξοδη και όλως υποκειμενική αξιολόγηση του βαθμού ομοιότητας των

λόγων αποκλεισμού του αποκλεισθέντος και των έτερων διαγωνιζομένων. Τα ως άνω απαιτούν αντικειμενική ταύτιση των υπό κρίση λόγων. Συνεπώς, το ενιαίο μέτρο κρίσης δεν προϋποθέτει απλά παρόμοια νομική και πραγματική βάση μεταξύ βάσης συντελεσθέντος αποκλεισμού και επικαλούμενης βάσης αποκλεισμού άλλης Προσφοράς ή παράβαση του ίδιου κανόνα της Διακήρυξης, αλλά ίδιο τρόπο απόκλισης από τους όρους της διαδικασίας.

7. Επειδή, περαιτέρω, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων της Οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (L 395/33/30.12.1989), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, δυνάμει της Οδηγίας 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των Οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων (L 335/31/20.12.2007) και δη της σκέψης 17 του Προοιμίου της Οδηγίας 2007/66/ΕΚ, του άρθρου 1 παρ. 3 της Οδηγίας 89/665/ΕΟΚ (όπως τροποποιήθηκε και ισχύει) και του νέου άρθρου 2α, παρ. 2, εδάφιο β' (της Οδηγίας 2007/66/ΕΚ), που ορίζει ότι: *«Οι προσφέροντες θεωρούνται ως ενδιαφερόμενοι, εφόσον δεν έχουν αποκλεισθεί ακόμη οριστικά. Ο αποκλεισμός είναι οριστικός, εφόσον έχει κοινοποιηθεί στους ενδιαφερομένους προσφέροντες και έχει θεωρηθεί νόμιμος από ανεξάρτητο όργανο προσφυγής ή, εάν δεν μπορεί πλέον να ασκηθεί προσφυγή»,* η προσφεύγουσα ένωση εταιριών, καίτοι έχει ήδη αποκλειστεί από τον επίμαχο Διαγωνισμό, καθότι κρίθηκε με την προσβαλλόμενη Απόφαση, ότι η Προσφορά της δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης, όσον αφορά στα ελάχιστα τυπικά προσόντα των μελών της Ομάδας Έργου, η τελευταία δεν έχει καταστεί ακόμα «τρίτος» ως προς τη συνέχιση του Διαγωνισμού.

8. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα από την ένωση εταιριών Παρέμβαση κατατέθηκε εμπρόθεσμα (18.07.2019) στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.) - ήτοι, δέκα (10) ημέρες μετά την κοινοποίηση της Προδικαστικής Προσφυγής στις 08.07.2019, μέσω της λειτουργικότητας της «Επικοινωνίας» του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ στους υπόλοιπους συμμετέχοντες - και κοινοποιήθηκε αυθημερόν στην Α.Ε.Π.Π με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σκοπεύει δε στην απόρριψη της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής. καθόσον η παρεμβαίνουσα προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης Απόφασης, με την οποία έγινε αποδεκτή η τεχνική της προσφορά και αποφασίσθηκε η πρόκριση αυτής στο επόμενο στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας (αποσφράγιση και αξιολόγηση της μοναδικής εναπομείνουσας οικονομικής προσφοράς). Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, η εν λόγω Παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

9. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παράγραφος 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. Ο σχεδιασμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δεν γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Βιβλίου (άρθρα 3 έως 221) ή τον τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων [...]».

10. Επειδή, στο άρθρο 54 «Τεχνικές προδιαγραφές (άρθρο 42 της Οδηγίας 2014/24/Ε.Ε), παράγραφοι 2 έως 4 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «2. Οι τεχνικές προδιαγραφές εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύναψης σύμβασης και δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων εμποδίων στο άνοιγμα των συμβάσεων στον ανταγωνισμό. 3. Οι τεχνικές προδιαγραφές διατυπώνονται με έναν από τους κατωτέρω τρόπους: α) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών, υπό την προϋπόθεση ότι οι παράμετροι είναι επαρκώς προσδιορισμένες ώστε να επιτρέπουν στους προσφέροντες να προσδιορίζουν το αντικείμενο της σύμβασης και στις αναθέτουσες αρχές να αναθέτουν τη σύμβαση, β) με παραπομπή σε τεχνικές προδιαγραφές και, με σειρά προτεραιότητας, σε εθνικά πρότυπα που αποτελούν μεταφορά ευρωπαϊκών πρότυπων, σε ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, σε κοινές τεχνικές προδιαγραφές, σε διεθνή πρότυπα, σε άλλα τεχνικά συστήματα αναφοράς που έχουν θεσπιστεί από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης ή -όταν αυτά δεν υπάρχουν- σε εθνικά πρότυπα, σε εθνικές τεχνικές εγκρίσεις ή σε εθνικές τεχνικές προδιαγραφές στον τομέα του σχεδιασμού, του υπολογισμού και της εκτέλεσης των έργων και της χρησιμοποίησης των αγαθών, κάθε παραπομπή συνοδεύεται από τον όρο ή «ισοδύναμο», γ) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση α', με παραπομπή, ως τεκμήριο συμβατότητας προς τις εν λόγω επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β', δ) με παραπομπή στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β' για ορισμένα χαρακτηριστικά και με παραπομπή στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις που αναφέρονται στην περίπτωση α' για ορισμένα άλλα χαρακτηριστικά. 4. Οι τεχνικές προδιαγραφές, εκτός εάν δικαιολογείται από το αντικείμενο της σύμβασης, δεν περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής που να χαρακτηρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παρέχονται από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, ούτε εμπορικού σήματος, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, τύπων ή συγκεκριμένης καταγωγής ή παραγωγής που θα είχε ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να

αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα. Η εν λόγω μνεία επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, όταν δεν είναι δυνατόν να γίνει επαρκώς προσδιορισμένη και κατανοητή περιγραφή του αντικειμένου της σύμβασης κατ' εφαρμογή της παρ. 3. Η εν λόγω μνεία συνοδεύεται από τον όρο «ή ισοδύναμο».

11. Επειδή, στις παραγράφους 1.β) και 2 του Παραρτήματος VIII («Ορισμός ορισμένων τεχνικών προδιαγραφών») του Προσαρτήματος Α' του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Για τους σκοπούς του Βιβλίου Ι νοούνται ως: 1. «τεχνική προδιαγραφή»: ένα από τα ακόλουθα: α) [...], β) όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις προμηθειών ή υπηρεσιών: η προδιαγραφή που περιέχεται σε έγγραφο το οποίο προσδιορίζει τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας, όπως τα επίπεδα ποιότητας, τα επίπεδα της περιβαλλοντικής και κλιματικής επίδοσης, ο σχεδιασμός για όλες τις απαιτήσεις (συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης για τα άτομα με αναπηρία), και η αξιολόγηση της συμμόρφωσης, της καταλληλότητας, της χρήσης του προϊόντος, της ασφάλειας ή των διαστάσεών του, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων που ισχύουν για το προϊόν όσον αφορά την ονομασία πώλησης, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και μεθόδους δοκιμών, τη συσκευασία, τη σήμανση και την επίθεση ετικετών, τις οδηγίες για τους χρήστες, τις διαδικασίες και μεθόδους παραγωγής σε οποιοδήποτε στάδιο του κύκλου ζωής του αγαθού ή της υπηρεσίας, καθώς και τις διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης: 2. «πρότυπο»: η τεχνική προδιαγραφή που έχει εγκριθεί από αναγνωρισμένο οργανισμό με δραστηριότητα τυποποίησης, για επαναλαμβανόμενη ή διαρκή εφαρμογή, της οποίας όμως η τήρηση δεν είναι υποχρεωτική και εμπίπτει σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες: α) «διεθνές πρότυπο»: πρότυπο που έχει εγκριθεί από διεθνή οργανισμό τυποποίησης και έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού· β) «ευρωπαϊκό πρότυπο»: πρότυπο εγκεκριμένο από ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης που έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού· γ) «εθνικό πρότυπο»: πρότυπο που έχει εκδοθεί από εθνικό οργανισμό τυποποίησης και έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού».

12. Επειδή, στο Προοίμιο της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ (σκέψη 74), ορίζεται ότι: «Οι τεχνικές προδιαγραφές που καθορίζονται από τους αγοραστές του Δημοσίου, πρέπει να επιτρέπουν το άνοιγμα των δημόσιων προμηθειών στον ανταγωνισμό καθώς και την επίτευξη των στόχων βιωσιμότητας. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να είναι δυνατή η υποβολή προσφορών που αντικατοπτρίζουν την ποικιλία των προτύπων για τεχνικές λύσεις και των τεχνικών προδιαγραφών στην αγορά [...] Κατά συνέπεια, οι τεχνικές προδιαγραφές θα πρέπει να καταρτίζονται κατά τρόπο, ώστε να αποφεύγεται ο τεχνητός περιορισμός του ανταγωνισμού μέσω απαιτήσεων που να ευνοούν έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, αντικατοπτρίζοντας βασικά χαρακτηριστικά των αγαθών, υπηρεσιών ή Έργων που παρέχονται συνήθως από τον οικονομικό φορέα αυτό. Η κατάρτιση των τεχνικών προδιαγραφών ως προς τις λειτουργικές απαιτήσεις και τις απαιτήσεις εκτέλεσης επιτρέπει εν γένει την επίτευξη του ανωτέρω στόχου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο [...]».

13. Επειδή, στο άρθρο 91 («Λόγοι απόρριψης προσφορών») παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «[...] Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102 [...]».

14. Επειδή, στο άρθρο 94 (Περιεχόμενο φακέλου «Τεχνική Προσφορά») παρ. 4. του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων προμηθειών και γενικών υπηρεσιών ο φάκελος της τεχνικής προσφοράς περιέχει ιδίως τα έγγραφα και τα δικαιολογητικά που τεκμηριώνουν την τεχνική επάρκεια, χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των προσφορών και περιγράφονται στα έγγραφα της σύμβασης».

15. Επειδή, στο άρθρο 104 «Χρόνος συνδρομής όρων συμμετοχής» (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Το δικαίωμα συμμετοχής και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής όπως ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης, κρίνονται κατά την υποβολή της αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών του άρθρου 80, και κατά την σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 105 [...]».

16. Επειδή, στο άρθρο 6 («Μεταβατικές ρυθμίσεις») παρ. 6 περ. β) του Ν. 2916/2001 («Διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και ρύθμιση θεμάτων του τεχνολογικού τομέα αυτής». ΦΕΚ Α' 114), ορίζεται ότι: «β. Τα επαγγελματικά δικαιώματα όσων αποφοιτούν από τα Τ.Ε.Ι. μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού είναι τα ίδια με αυτά που καθορίζονται με τα προεδρικά διατάγματα, που έχουν εκδοθεί κατά ειδικότητα, σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου γ' της παρ. 2 του άρθρου 25 του Ν. 1404/1983. Τα προεδρικά διατάγματα, που θα εκδοθούν με τις αυτές διατάξεις μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και θα αφορούν σε ειδικότητες για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί σχετικά προεδρικά διατάγματα, θα ισχύουν για όλους τους αποφοίτους Τ.Ε.Ι. του οικείου Τμήματος, ανεξάρτητα από το χρόνο αποφοίτησής τους».

17. Επειδή, στο άρθρο 25 («Περιεχόμενο σπουδών και επαγγελματικά δικαιώματα») παρ. 2 περ. γ) του Ν. 1404/1983 («Δομή και λειτουργία των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων», ΦΕΚ Α' 173), ορίζεται ότι: «γ) Στους πτυχιούχους των ΤΕΙ αναγνωρίζονται επαγγελματικά δικαιώματα, που καθορίζονται με προεδρικά διατάγματα, τα οποία εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μετά από γνώμη του Σ.Τ.Ε., το αργότερο έξι μήνες πριν από την αποφοίτηση των πρώτων σπουδαστών Τ.Ε.Ι. για τις υπάρχουσες ειδικότητες και προκειμένου για νέες ειδικότητες, ταυτόχρονα με τη δημιουργία τους ή με την ίδρυση αντίστοιχων τμημάτων. Με ίδια προεδρικά διατάγματα

καθορίζονται οι προϋποθέσεις και κάθε λεπτομέρεια για τη χορήγηση άδειας άσκησης επαγγέλματος όπου αυτή απαιτείται».

18. Επειδή, στο άρθρο 5 («ΛΟΓΟΙ ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 22), ορίζεται ότι: ««5.1 Η Αναθέτουσα Αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 97 (γενικοί όροι υποβολής προσφορών, χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών, περιεχόμενο και υποβολή φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς, οικονομικής προσφοράς, χρόνος ισχύος προσφορών), 100 (αποσφράγιση και αξιολόγηση προσφορών), 102 έως 104 (παροχή διευκρινήσεων, υποβολή δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου) του ν. 4412/2016 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στην παρούσα Διακήρυξη. Συνακόλουθα, περιπτώσεις προσφορών που παρουσιάζουν αποκλίσεις από τους απαράβατους όρους της Διακήρυξης συνεπάγονται την απόρριψή τους. Απαράβατοι είναι επίσης οι όροι των τεχνικών προδιαγραφών και η μη συμμόρφωση προς αυτούς συνεπάγεται απόρριψη των προσφορών. β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102 του ν. 4412/2016. γ) Για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την Αναθέτουσα Αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 102 του ν. 4412/2016. δ) Η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλει δύο ή περισσότερες προσφορές. Ο περιορισμός αυτός ισχύει, υπό τους όρους της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 (στρέβλωση του ανταγωνισμού) του άρθρου 73 του ν.4412/2016 και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων με κοινά μέλη, καθώς και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων που συμμετέχουν είτε αυτοτελώς είτε ως μέλη ενώσεων. ε) Προσφορά

υπό αίρεση. στ) Η οποία θέτει όρο αναπροσαρμογής. ζ) Η οποία υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της προμήθειας όπως καθορίζεται στην παρούσα Διακήρυξη».

19. Επειδή, στο Κεφάλαιο Α («ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ (ΥΠΟ)ΦΑΚΕΛΟΥ «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ»), 2 II, ii, β.2) του Παραρτήματος Γ' («ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 55 έως 58), ορίζεται ότι: «Α Τα δικαιολογητικά συμμετοχής υποβάλλονται από τους συμμετέχοντες ηλεκτρονικά μαζί με την προσφορά τους, σε μορφή αρχείου .pdf εγκαίρως και προσηκόντως, επί ποινή αποκλεισμού, σύμφωνα με τα άρθρα 36, 72, 73, 75, 78 και 79 του ν. 4412/2016 (Α' 147) και τις διατάξεις της υ.α. αριθμ. 56902/215/2017 «Τεχνικές λεπτομέρειες και διαδικασίες λειτουργίας του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.)» (Β' 1924) [...] 2. ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΙΑΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΜΒΑΣΗΣ (ΕΕΕΣ) [...] II) Πληροί τα σχετικά κριτήρια επιλογής τα οποία έχουν καθοριστεί, σύμφωνα με το άρθρο 75 § 2, 3 και 4 του ν. 4412/2016 με βάση τα κατωτέρω οριζόμενα και αποτελούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις συμμετοχής [...] ii) Δικαιολογητικά - Αποδεικτικά Στοιχεία Τεχνικής και Επαγγελματικής Ικανότητας - Ομάδα Έργου [...] β) Ο Ανάδοχος θα πρέπει να συστήσει Ομάδα Έργου και να ορίσει Υπεύθυνο Έργου, που δεσμεύει τον Ανάδοχο για την έγκαιρη και έγκυρη υλοποίηση του έργου. Η ομάδα ή μέλη αυτής θα είναι στη διάθεση της Αναθέτουσας Αρχής για οποιοδήποτε σχετικό με το έργο πρόβλημα παρουσιαστεί και σε οποιαδήποτε τακτική ή έκτακτη σύσκεψη λάβει χώρα. Η Ομάδα Έργου του Αναδόχου θα απαρτίζεται από έντεκα (11) τουλάχιστον μέλη, συμπεριλαμβανομένου του Υπεύθυνου Έργου. β.1) Ο Υπεύθυνος Έργου πρέπει κατ' ελάχιστον: [...] β.2) Ως ελάχιστα τυπικά προσόντα για καθένα από τα μέλη της Ομάδας Έργου (πλην του Υπεύθυνου Έργου), ορίζονται τα κάτωθι, τα οποία ρητά θα αναγράφονται στα Βιογραφικά τους σημειώματα, καθώς και στο ΕΕΕΣ, όπου ρητά θα αναγράφεται σε ποιο διακριτό μέλος αντιστοιχούν τα ζητούμενα τυπικά προσόντα: β.2.1) Να είναι απόφοιτοι ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ της ημεδαπής ή ισότιμου αντίστοιχου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της αλλοδαπής. Τουλάχιστον εννέα (09) εκ των δέκα (10) μελών της Ομάδας Έργου (εκτός του Υπεύθυνου Έργου)

απαιτείται να διαθέτουν τίτλο σπουδών στους τομείς πληροφορικής ή/και Η/Υ ή/και τηλεπικοινωνιών. - Στοιχείο Τεκμηρίωσης για προπτυχιακό τίτλο σπουδών: 1. Ο προπτυχιακός τίτλος σπουδών (επίσημως μεταφρασμένος εφόσον απαιτείται). 2. Πράξη της αναγνώρισης της ισοτιμίας του αλλοδαπού πανεπιστημιακού τίτλου σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία ή βεβαίωση από το Εκπαιδευτικό Ίδρυμα της αλλοδαπής επίσημως μεταφρασμένη ή κατ'ελάχιστον εκτύπωση από την επίσημη ιστοσελίδα του αλλοδαπού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (γίνεται δεκτή και η Αγγλική Γλώσσα) στην οποία να αναγράφεται η αντιστοίχιση του συγκεκριμένου τίτλου σπουδών με τουλάχιστον 240 μονάδες, σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό σύστημα διδακτικών μονάδων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που προσδίδει μια αριθμητική τιμή σε κάθε διδαχθέν μάθημα (ECTS). β.2.2) Τουλάχιστον τρία (03) μέλη της Ομάδας (πλην του Υπεύθυνου Έργου), να διαθέτουν μεταπτυχιακό ή/και διδακτορικό τίτλο σπουδών συναφή με το γνωστικό πεδίο της Ανάπτυξης ή/και Διαχείρισης Ολοκληρωμένων Πληροφοριακών Συστημάτων (Development or/and Management of Integrated Information Systems) ή στην Επιστήμη της Πληροφορικής”.

20. Επειδή, περαιτέρω, στο Κεφάλαιο Ε («ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ») του Παραρτήματος Γ' («ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ») της επίμαχης Διακήρυξης, ορίζεται ότι: «1. Η Αναθέτουσα Αρχή μπορεί να ζητεί από τους προσφέροντες σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά την διάρκεια της διαδικασίας, να υποβάλλουν σε έντυπη μορφή και σε εύλογη προθεσμία όλα ή ορισμένα δικαιολογητικά και στοιχεία, όταν αυτό απαιτείται για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας. 2. Χρόνος συνδρομής ζητούμενων από τη Διακήρυξη: Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται ανωτέρω, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης και κατά τη σύναψη της σύμβασης στην περίπτωση του άρθρου 105 παρ. 3 περ. γ του ν. 4412/2016 [...]».

21. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον Διαγωνισμό και δεσμεύει, τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΣτΕ 3703/2010, ΣτΕ 53/2011, ΕΣ Πράξεις Τμήματος VI 78/2007, 19/2005, 31/2003 κλπ), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (ΣτΕ 2772/1986, 3670/1992, 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους, καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής, αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.10.2001, Υπόθεση C-19/00 Siac Construcrtion Ltd, σκέψεις 34 και 44· ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54).

22. Επειδή, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων διέπει η αρχή του υγιούς και ανόθευτου ανταγωνισμού, ο οποίος και μόνον αυτός, διασφαλίζει την προστασία των συμφερόντων της αναθέτουσας αρχής, επιτρέποντας τη προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και έργων με τους βέλτιστους ποιοτικά και οικονομικά όρους. Η εν λόγω θεμελιώδης αρχή ισχύει, τόσο στο επίπεδο της αναθέτουσας αρχής, όσο και μεταξύ των συμμετεχόντων (σε δημόσιο διαγωνισμό) οικονομικών φορέων (ΔΕΕ, Αποφάσεις της 27.11.2001, Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SPA και Mantovani, σκέψη 76 • ΔΕΕ Απόφαση της 14.02.2008, Υπόθεση C-450/06, Varec SA κατά État belge, σκέψη 35 • ΔΕΕ Απόφαση της 21.02.2008, Υπόθεση C-412/04, Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 2 • ΔΕΕ Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07 Assitur Srl, σκέψεις 25 και 26 • ΔΕΕ, Απόφαση της 19.04.2012, Υπόθεση C-549/10, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS κλπ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σκέψεις 17 και επομ.).

23. Επειδή, η αρχή της διαφάνειας, προϋποθέτει ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην Προκήρυξη του Διαγωνισμού ή στη Συγγραφή Υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του εάν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.06.2002, Υπόθεση C-92/00, Stadt Wien, σκέψη 45· ΔΕΕ, Απόφαση της 12.12.2002, Υπόθεση C-470/99, Universale-Bau, σκέψη 91· ΔΕΕ, Απόφαση της 29.04.2005, Υπόθεση C-496/1999, CAS Succhi di Frutta SpA, σκέψη 111 κλπ).

24. Επειδή, με βάση την αρχή της τυπικότητας των δημόσιων διαγωνισμών, μόνο όταν έχει τεθεί όρος στη Διακήρυξη επί ποινή αποκλεισμού - είτε ουσιαστικός, είτε τυπικός - κάθε διαγωνιζόμενος έχει δικαίωμα να επικαλεσθεί παράβασή του και να επιδιώξει τον αποκλεισμό των άλλων διαγωνιζόμενων, προς διασφάλιση της αρχής της διαφάνειας, του ανταγωνισμού και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζόμενων (ΣΤΕ 194/2011).

25. Επειδή περαιτέρω, γίνεται δεκτό ότι οι τεχνικές προδιαγραφές που τίθενται ως όροι επί ποινή αποκλεισμού από τη Διακήρυξη, όπως και οι επίμαχες τεχνικές προδιαγραφές, εξάλλου, πρέπει να συντρέχουν κατά τον χρόνο περαίωσης της διαδικασίας παραλαβής προσφορών και η διάγνωση της κατά τον χρόνο εκείνο ελλείψεώς τους, συνεπάγεται δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής αξιολόγησης να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη προσφορά (ΣΤΕ 743/2000), ενώ δεν είναι δυνατό εκ των υστέρων να προσκομισθούν νέα, κρίσιμα κατά τη Διακήρυξη, στοιχεία (ΣΤΕ 436/2002), όπως και δεν είναι δυνατή η λήψη υπόψη κατά τη διαδικασία ανάθεσης, ιδιότητας/προσόντος που ενώ, όχι μόνο δεν αποδείχθηκε, αλλά και ουσιαστικά έλειπε, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, τυχόν απεκτήθη μεταγενεστέρως, καθώς έτσι θα παραβιαζόταν η

αρχή της τυπικότητας του Διαγωνισμού και ασφάλειας αυτού, εκθέτοντας την κατακυρωτική κρίση σε τυχαία, μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα.

26. Επειδή, περαιτέρω, ο όλος μηχανισμός υποβολής και ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής διέπεται από την αρχή της τυπικότητας, δηλαδή της διαφανούς και αυστηρής διαδικασίας του διαγωνισμού, κατά την οποία η νομιμότητα συμμετοχής προϋποθέτει την εκπλήρωση τυπικών προϋποθέσεων, επιβάλλει δε (η εν λόγω αρχή) τη σύνταξη των Προσφορών, σύμφωνα με τις υποδείξεις της Υπηρεσίας (ΣτΕ ΕΑ 816/2007, 26/2007). Σύμφωνα με τις αρχές της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των όρων συμμετοχής που διέπουν τη διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει μόνον τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, και κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως παντός άλλου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού για δικαιολογητικά μη απαιτούμενα από τη Διακήρυξη (ΣτΕ 18/2011, ΣτΕ 19/2011, ΣτΕ 3703/2010, ΣτΕ 1616/2008, ΕΑ 254/2008 κλπ). Περαιτέρω, οι όροι που τίθενται επί ποινή αποκλεισμού από τη Διακήρυξη, αποτελούν δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη/απόκλιση προσφορά (ΣτΕ 743/2000), σύμφωνα με την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή τους κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και κατά την αξιολόγηση των προσφορών (ΔΕΕ Απόφαση της 18.10.2001, Υπόθεση C-19/00, Siac Construction Ltd, Συλλογή 2001, σκέψεις 34 και 44 • ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54 κλπ).

27. Επειδή, κατά γενική αρχή του δικαίου που διέπει τους δημόσιους διαγωνισμούς, αποκλεισμός τεχνικής προσφοράς προβλέπεται μόνο στην περίπτωση απόκλισης από τους απαραίτους όρους της Διακήρυξης, ως τέτοιοι δε, θεωρούνται στο σύνολό τους οι τεχνικές προδιαγραφές (Αποφάσεις ΕΑ 1740/2004, 94/2006, 316/2006, 563/2006 κλπ). Ουσιώδης, θεωρείται όχι μόνον η απόκλιση υποβληθείσης προσφοράς από όρους της Διακηρύξεως που

χαρακτηρίζονται ρητώς από αυτήν ως απαράβατοι, αλλά και η έλλειψη ιδιότητας του προσφερομένου, προς προμήθεια, είδους, η οποία του στερεί την καταλληλότητα που απαιτείται για χρήση σύμφωνη με τον προορισμό του και που αποτελεί εξυπακουόμενη, ουσιώδη απαίτηση της εκάστοτε Διακηρύξεως (ΕΑ 720/2006, 725/2006, 1052/2008, 61/2011 κλπ).

28. Επειδή, στο συμπροσβαλλόμενο, από 26.03.2019, Πρακτικό Νο 1 της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού, αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Ακολούθως, η Επιτροπή παρέλαβε και αποσφράγισε μονογράφοντας και σφραγίζοντας και τα εντύπως υποβαλλόμενα - εντός 3 εργάσιμων ημερών από την ηλεκτρονική υποβολή - έγγραφα των προσφορών των οικονομικών φορέων:

1. «...» (Α.Π: Επιτελική Δομή ΕΣΠΑ/ΥΝΑΝΠ/1079/21-3-2019)
2. «...» (Α.Π: Επιτελική Δομή ΕΣΠΑ/ΥΝΑΝΠ/1035/20-3-2019)
3. «...» (Α.Π: Επιτελική Δομή ΕΣΠΑ/ΥΝΑΝΠ/1075/21-03-2019)
4. «...» (Α.Π: Επιτελική Δομή ΕΣΠΑ/ΥΝΑΝΠ/1085/22-3-2019)
5. *ΕΝΩΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ «...» με δ.τ. “...”* (Α.Π: Επιτελική Δομή ΕΣΠΑ/ΥΝΑΝΠ/1062/21-3-2019)
6. *«ΕΝΩΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ “...”* (Α.Π: Επιτελική Δομή ΕΣΠΑ/ΥΝΑΝΠ/1074/21-03-2019)
7. «...» με δ.τ. «...», (Α.Π: Επιτελική Δομή ΕΣΠΑ/ΥΝΑΝΠ/1058/21-3-2019) [...].»

Περαιτέρω, στο συμπροσβαλλόμενο, από 17.05.2019, Πρακτικό Νο 2 της αρμόδιας Επιτροπής, αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Επιπλέον, από την εξέταση του φακέλου διαπιστώθηκαν τα εξής: 1. Το στέλεχος της Ομάδας Έργου, Κος «...», ο οποίος στο ηλεκτρονικά υποβληθέν αρχείο «17 ..._M.pdf», αναφέρεται ως «Υπεύθυνος Διαστασιολόγησης, Εγκατάστασης και Διαχείρισης Δικτύων» στο προτεινόμενο από τον υποψήφιο Ανάδοχο, σχήμα διοίκησης Έργου, σύμφωνα με το ηλεκτρονικά υποβληθέν αρχείο «17 ... ΤΙΤΛΟΙ ΣΠΟΥΔΩΝ.pdf», φέρει το τίτλο «Πτυχιούχος» Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, με μήνα απόκτησης πτυχίου το Φεβρουάριο του 1992.

2. Το στέλεχος της Ομάδας Έργου, Κος «...», ο οποίος στο ηλεκτρονικά υποβληθέν αρχείο «20 ..._K.pdf», αναφέρεται ως «Στέλεχος Ανάπτυξης Εφαρμογών Διαδικτύου» στο προτεινόμενο από τον υποψήφιο Ανάδοχο, σχήμα διοίκησης Έργου, σύμφωνα με το ηλεκτρονικά υποβληθέν αρχείο «20 ... ΤΙΤΛΟΙ ΣΠΟΥΔΩΝ.pdf», φέρει τον τίτλο Πτυχιούχος «Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων» Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, με μήνα απόκτησης πτυχίου τον Οκτώβριο του 2000.

Οι προαναφερθέντες δύο (2) τίτλοι σπουδών Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) έχουν ληφθεί προ της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του Ν. 2916/2001 (ΦΕΚ 114/Α/2001), με τον οποίο έγινε αρχικά η ένταξη των Τ.Ε.Ι. στην ανώτατη εκπαίδευση. Για το λόγο αυτό, αποφασίστηκε να αποσταλεί έγγραφο στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων σχετικά με την ισοτιμία ή μη, των τίτλων σπουδών των Τ.Ε.Ι. με αυτούς [...]

Με το αριθ. πρωτ. 66444/Ζ1/24-4-2019 έγγραφό του, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων/Γενική Διεύθυνση Ανώτατης Εκπαίδευσης/ Διεύθυνση Οργανωτικής και Ακαδημαϊκής Ανάπτυξης/Τμήμα Α΄ Οργάνωσης Ανώτατης Εκπαίδευσης, μας γνώρισε τα ακόλουθα:

«Σε απάντηση στο με αριθμό πρωτ. Ε.Δ.ΕΣΠΑ/Β/1460/23-04-2019 έγγραφό σας (ΥΠ.Π.Ε.Θ. 66200/Ζ1/24-042019), θέτουμε υπόψη σας τα ακόλουθα:

Βάσει του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των ελληνικών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και ειδικότερα τις διατάξεις του άρθρου 1 του νόμου ν.4485/17(Α΄114): «1. Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται από τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.). Τα Α.Ε.Ι. είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου πλήρως αυτοδιοικούμενα και τελούν υπό την εποπτεία του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. 2. Η ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από δύο διακριτούς παράλληλους τομείς: α) τον πανεπιστημιακό τομέα, που περιλαμβάνει τα Πανεπιστήμια, τα Πολυτεχνεία και την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, τα οποία στο εξής αναφέρονται ως «Πανεπιστήμια» β) τον τεχνολογικό τομέα, που περιλαμβάνει τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) και την Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.), τα οποία στο εξής αναφέρονται ως «Τ.Ε.Ι.».

Η ένταξη των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) στην ανώτατη εκπαίδευση έγινε αρχικά με το ν. 2916/01(Α΄114), στο άρθρο 1 του οποίου ορίστηκε «1. α) Η ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από δύο παράλληλους τομείς: αα) τον πανεπιστημιακό τομέα, ο οποίος περιλαμβάνει τα Πανεπιστήμια, τα Πολυτεχνεία και την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και ββ) τον τεχνολογικό τομέα, ο οποίος περιλαμβάνει τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. β) Τα Ιδρύματα των δύο τομέων της ανώτατης εκπαίδευσης λειτουργούν συμπληρωματικά, με διακριτές φυσιογνωμίες και με ρόλους, σκοπό και αποστολή που διαφοροποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τον πανεπιστημιακό τομέα και για τον τεχνολογικό τομέα γ) Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται ο όρος “Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα” νοούνται τα ιδρύματα που ήδη λειτουργούν, τα οποία ανήκουν στον πανεπιστημιακό τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης και θα αποκαλούνται εφεξής “Πανεπιστήμια”. Το ζήτημα της ισοτιμίας των πτυχίων Τ.Ε.Ι. που εξεδόθησαν κατά τον χρόνο που τα παραπάνω ιδρύματα εντάσσονταν στη ανώτερη εκπαίδευση, με τα πτυχία που εκδίδονται από τα Τ.Ε.Ι. μετά την αλλαγή του σχετικού θεσμικού πλαισίου και την μετατροπή τους σε ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης, δεν έχει ρυθμιστεί στο σύνολό του νομοθετικά. Συγκεκριμένα στον ν. 2916/01(Α΄114) δεν περιλαμβάνεται διάταξη που να ρυθμίζει το θέμα της ισοτιμίας των πτυχίων που εκδόθηκαν πριν και μετά την έναρξη ισχύος του. Σχετική πρόβλεψη υπάρχει μόνο για τα επαγγελματικά δικαιώματα, και ειδικότερα στις διατάξεις της περ. β΄ της παρ. 6 του άρθρου 6 του ως άνω νόμου, όπου ορίζεται ότι: «Τα επαγγελματικά δικαιώματα όσων αποφοιτούν από τα Τ.Ε.Ι. μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού είναι τα ίδια με αυτά που καθορίζονται με τα προεδρικά διατάγματα, που έχουν εκδοθεί κατά ειδικότητα, σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου γ΄ της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1404/1983. Τα προεδρικά διατάγματα, που θα εκδοθούν με τις αυτές διατάξεις μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και θα αφορούν σε ειδικότητες για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί σχετικά προεδρικά διατάγματα, θα ισχύουν για όλους τους απόφοιτους Τ.Ε.Ι. του οικείου Τμήματος, ανεξάρτητα από το χρόνο αποφοίτησής τους».

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε διευκρίνιση».

[...]

Από την ολοκλήρωση του ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής και των ζητούμενων στοιχείων τεκμηρίωσης της ένωσης εταιρειών «...», με αριθμό προσφοράς 130167, εντοπίστηκαν οι ακόλουθες αποκλίσεις από τα ζητούμενα στην αριθμ. 2/2019 διακήρυξη:

1. Το στέλεχος της Ομάδας Έργου, Κος «...», ο οποίος στο ηλεκτρονικά υποβληθέν αρχείο «17 ..._ M.pdf», αναφέρεται ως “Υπεύθυνος Διαστασιολόγησης, Εγκατάστασης και Διαχείρισης Δικτύων” στο προτεινόμενο από τον υποψήφιο Ανάδοχο, σχήμα διοίκησης Έργου και σύμφωνα με το ηλεκτρονικά υποβληθέν αρχείο “... ΤΙΤΛΟΙ ΣΠΟΥΔΩΝ.pdf», φέρει το τίτλο «Πτυχιούχος» Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, δεν πληροί τα ελάχιστα τυπικά προσόντα για καθένα από τα μέλη της Ομάδας Έργου (πλην του Υπεύθυνου Έργου) που ορίζονται στην παρ. Α.2.ΙΙ.ii.β.2 του Παραρτήματος Γ΄ της Διακήρυξης και ειδικότερα της απαίτησης του 1ου εδαφίου της υποπαρ. Α.2.ΙΙ.ii.β.2.1 όπου προβλέπεται ρητά: «Να είναι απόφοιτοι ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ της ημεδαπής ή ισότιμου αντίστοιχου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της αλλοδαπής».

2. Το στέλεχος της Ομάδας Έργου, Κος «...», ο οποίος στο ηλεκτρονικά υποβληθέν αρχείο «20 ... _K.pdf», αναφέρεται ως «Στέλεχος Ανάπτυξης Εφαρμογών Διαδικτύου» στο προτεινόμενο από τον υποψήφιο Ανάδοχο, σχήμα διοίκησης Έργου και σύμφωνα με το ηλεκτρονικά υποβληθέν αρχείο «20 ... ΤΙΤΛΟΙ ΣΠΟΥΔΩΝ.pdf», φέρει τον τίτλο Πτυχιούχος «Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων» Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, δεν πληροί τα ελάχιστα τυπικά προσόντα για καθένα από τα μέλη της Ομάδας Έργου (πλην του Υπεύθυνου Έργου) που ορίζονται στην παρ. Α.2.ΙΙ.ii.β.2 του Παραρτήματος Γ΄ της Διακήρυξης και ειδικότερα της απαίτησης του 1ου εδαφίου της υποπαρ. Α.2.ΙΙ.ii.β.2.1 όπου προβλέπεται ρητά: «Να είναι απόφοιτοι ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ της ημεδαπής ή ισότιμου αντίστοιχου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της αλλοδαπής»

[...]

Συνεπώς, η Επιτροπή εισηγείται ομόφωνα τη μη αποδοχή των προσφορών των εταιρειών/ένώσεων εταιρειών με επωνυμίες: α. «...», β. «...», γ. «...», δ. «...», και ε. «...» και την μη πρόκριση αυτών στο επόμενο στάδιο για την τεχνική τους αξιολόγηση για τους ως άνω αναφερομένους λόγους».

Περαιτέρω, στο συμπροσβαλλόμενο, από 18.06.2019, Πρακτικό Νο 3 της αρμόδιας Επιτροπής, αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα κάτωθι: «[...] Εισηγείται ομόφωνα: • Την αποδοχή της τεχνικής προσφοράς της εταιρείας της ένωσης εταιρειών ένωσης εταιρειών «...» και • την πρόκριση της προσφοράς αυτής στο επόμενο στάδιο της αποσφράγισης της Οικονομικής Προσφοράς.

Συνεπώς η Επιτροπή αφού διαπίστωσε: • Την πληρότητα και κανονικότητα κατά τους όρους της αριθ. 2/2019 Διακήρυξης του υποφακέλου Τεχνικής Προσφοράς του προσφέροντος οικονομικού φορέα:

- Ένωση εταιρειών «...» με συστημικό αριθμό προσφοράς 128777 • Ότι η Τεχνική Προσφορά της ως άνω προσφέρουσας πληροί όλες τις τεχνικές απαιτήσεις της αριθ. 2/2019 Διακήρυξης, υπερκαλύπτει δε κάποιες από τις υποχρεωτικές απαιτήσεις αυτής που σχετίζονται με τα κριτήρια αξιολόγησης, όπως αναλυτικά περιγράφεται ανωτέρω,

Εισηγείται ομόφωνα την αποδοχή της ανωτέρω προσφοράς και την πρόκριση αυτής στο επόμενο στάδιο για την αποσφράγιση και αξιολόγηση της οικονομικής της προσφοράς για τους αναλυτικά ως άνω αναφερομένους λόγους και συγκεκριμένα της προσφοράς με: α. Συστημικό αριθμό 128777 και επωνυμία Ένωση εταιρειών «...» και συνολική βαθμολογία τεχνικής προσφοράς (Βτι): 110,14 [...].».

29. Επειδή, στην ασκηθείσα Παρέμβασή της, η παρεμβαίνουσα ένωση εταιριών «...» αναφέρει ως προς το ζήτημα της συμμόρφωσης με την με α/α 4.8.10 τεχνική προδιαγραφή της Διακήρυξης, τα εξής: «Η προδιαγραφή με α/α 4.8.10 της διακήρυξης αφορά στα προσφερόμενα συστήματα αδιάλειπτης παροχής ενέργειας (εν συντομία αναφέρονται ως συσσωρευτές ή UPS) και προσδιορίζει ότι αυτά πρέπει να παρέχουν «Αυτονομία των συσσωρευτών με πλήρες φορτίο $\geq 15 \text{ min}$ ». Σύμφωνα με τη διακήρυξη, οι τεχνικές προδιαγραφές

του προσφερόμενου UPS περιγράφονται στο σχετικό Πίνακα Συμμόρφωσης και ειδικότερα στις γραμμές με α/α 4.8.1 έως και 4.8.12 οι οποίες είναι οι ακόλουθες:

- 4.8.1. Ο Ανάδοχος να προσφέρει δεκαπέντε (15) συστήματα αδιάλειπτης παροχής ενέργειας (UPS) αντίστοιχα με την κατανομή των μεταγωγέων.
- 4.8.2. Οι συσκευές UPS να εγκατασταθούν εντός των προσφερόμενων ικριωμάτων και να καλύπτουν τους προσφερόμενους μεταγωγείς.
- 4.8.3. Τάση εισόδου και εξόδου: $220V \pm 6\%$.
- 4.8.4. Rack mounted (19")
- 4.8.5. Έξοδοι κατάλληλοι για την διασύνδεση του εξοπλισμού που θα καλύψουν.
- 4.8.6. Σε περίπτωση που οι έξοδοι δεν είναι κατάλληλοι ή δεν επαρκούν για την κάλυψη του εξοπλισμού να προσφερθούν από τον ανάδοχο οι απαραίτητες εξωτερικές διατάξεις (πχ PDU).
- 4.8.7. Προστασία των συνδεδεμένων συσκευών από αιφνίδιες μεταβολές της τροφοδοσίας (υπερτάσεις, υποτάσεις, βραχυκυκλώματα, κλπ).
- 4.8.8. Χρήση συσσωρευτών κλειστού τύπου
- 4.8.9. Ισχύς εξόδου ικανή να καλύψει συνολικά 2 φορές τον προσφερόμενο ενεργό εξοπλισμό των μεταγωγέων (switches). Να αναφερθεί και να τεκμηριωθεί.
- 4.8.10. Αυτονομία των συσσωρευτών με πλήρες φορτίο $\geq 15 \text{ min}$.
- 4.8.11. On-Line τύπος μεταγωγής
- 4.8.12. Να αναφερθεί ο κατασκευαστής και το μοντέλο. Επίσης η προδιαγραφή με α/α 4.5.17 του Πίνακα Συμμόρφωσης αναφέρει ότι: «Ο Ανάδοχος να διασυνδέσει τους προσφερόμενους σταθμούς εργασίας με την προσφερόμενη μονάδα αδιάλειπτης παροχής τάσης και τον μεταγωγέα ανά σημείο παρέχοντας τον απαιτούμενο παθητικό εξοπλισμό (κανάλια όδευσης, καλώδια ισχυρού ρεύματος κλπ)». Απαιτείται δηλαδή (σύμφωνα με την διακήρυξη) η σύνδεση μέχρι και 4 σταθμών εργασίας (PC και οθόνη) και ενός μεταγωγέα με κάθε προσφερόμενο UPS».

α) Όπως ειδικότερα ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα, οι προδιαγραφές με α/α 4.8.2. και 4.8.9. προσδιορίζουν με σαφήνεια, ότι τα τεχνικά χαρακτηριστικά ισχύος του προσφερόμενου UPS θα πρέπει να καλύπτουν τις απαιτήσεις λειτουργίας των μεταγωγέων και όχι όλου του προσφερόμενου ενεργού εξοπλισμού (σταθμοί εργασίας, μεταγωγέας), «όπως εσφαλμένα και παραπειστικά προβάλλει στην προσφυγή της η Ένωση «...», και προσπαθεί να επιχειρηματολογήσει με βάση τεχνηέντως εσφαλμένη ανάγνωση των απαιτήσεων της διακήρυξης [...]». Για τον λόγο αυτόν, η προδιαγραφή με α/α 4.8.10., η οποία αναφέρει «Αυτονομία των

συσσωρευτών με πλήρες φορτίο $\geq 15 \text{ min}$ » αφορά στην αυτονομία των συσσωρευτών με πλήρες φορτίο για την κάλυψη της λειτουργίας των προσφερόμενων μεταγωγέων άνω των 15 min και όχι όλου του προσφερόμενου ενεργού εξοπλισμού. Εάν, λοιπόν, η αναθέτουσα αρχή απαιτούσε την «Αυτονομία των συσσωρευτών με πλήρες φορτίο $\geq 15 \text{ min}$ » για όλο τον ενεργό εξοπλισμό: • Θα το συμπεριλάμβανε στην εν λόγω προδιαγραφή • Θα το συμπεριλάμβανε στις προδιαγραφές με α/α 4.8.2 και 4.8.9 και δεν θα ανέφερε μόνο την κάλυψη των μεταγωγέων. Τέλος, αναφέρει ότι η πλήρωση της σχετικής απαίτησης καλύπτεται, περιγράφεται και αιτιολογείται στην Προσφορά μας και κυρίως στο Τεχνικό Φυλλάδιο ΤΦ Αυτονομία.pdf, από το οποίο προκύπτει ότι η αυτονομία των συσσωρευτών με πλήρες φορτίο είναι μεγαλύτερη από 15 min, και συνεπώς, καλύπτει πλήρως τους μεταγωγείς, όπως ζητεί η Διακήρυξη.

β) Σε σχέση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας για την αδυναμία του προσφερόμενου από αυτήν UPS, να καλύψει το σύνολο του προσφερόμενου εξοπλισμού, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι οι σχετικοί υπολογισμοί της («Μεταγωγέας : 18,6 W -PC (Κεντρική μονάδα): 250 W -Οθόνη PC: 20 W Συνεπώς η απαιτούμενη ισχύς ανά προσφερόμενο UPS προκειμένου να διασυνδεθούν σε αυτό οι σχετικές συσκευές είναι: $(1 \times 18,6) + (4 \times 250) + (4 \times 20) = 1098,6 \text{ W}$ για το πρώτο και $(1 \times 18,6) + (3 \times 250) + (3 \times 20) = 828,60 \text{ W}$ για το δεύτερο»), είναι αυθαίρετοι και απαράδεκτοι, καθόσον η προσφεύγουσα θεωρεί, εσφαλμένα, ότι η μέγιστη αναλισκόμενη ισχύς του Σταθμού Εργασίας (PC) που προσφέρει είναι 250W και αντίστοιχα η μέγιστη αναλισκόμενη ισχύς της οθόνης είναι 20W.

Ειδικότερα, κατά την παρεμβαίνουσα, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η κατανάλωση του PC είναι 250W είναι εσφαλμένη διότι:

«• Η προσφεύγουσα τεχνηέντως, απαράδεκτα, και προφανώς εσφαλμένα, χρησιμοποιεί την μέγιστη ισχύ που μπορεί να παρέχει το τροφοδοτικό του προσφερόμενου PC (250W) ως την αναλισκόμενη ισχύ του PC, κάτι που φυσικά δεν ισχύει, αφού η μέγιστη ισχύς του τροφοδοτικού είναι (εν γένει σε κάθε σταθμό εργασίας) πολλαπλάσια της πραγματικής μέγιστης αναλισκόμενης ισχύος και

αντίστοιχα της πραγματικής μέγιστης δυνατής κατανάλωσης ενέργειας από το PC σε κάποιο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

• Το προσφερόμενο PC, σύμφωνα με τη σύνθεση των τμημάτων εξοπλισμού που παρέχονται εντός αυτού, έκαστο των οποίων έχει τη δική του κατανάλωση ενέργειας, είναι πιστοποιημένο ενεργειακά (κατά Energy Star). Περαιτέρω, από το τεχνικό φυλλάδιο («ΤΦ HP 600 G4.pdf») του προϊόντος (σελίδα 29), προκύπτει ότι η κατανάλωση του προσφερόμενου PC σε συνήθη λειτουργία (Normal Operation) είναι 13,514W, ενώ στη σελίδα πιστοποίησης του προϊόντος (<https://www.energystar.gov/productfinder/product/certifiedcomputers/details/2328225>), αναφέρεται ότι, ακόμη και η πιο ενεργοβόρα σύνθεση του PC (η οποία αναφέρεται στην σελίδα ως Category D2), με επεξεργαστή Intel Core I7 και αυτόνομη κάρτα γραφικών κατηγορίας G7 η ετήσια συνολική κατανάλωση ενέργειας (Total Energy Consumption –TEC) είναι 137,9 KWh ήτοι 15,75W (το οποίο προκύπτει από την διαίρεση 137,9Kwh το έτος και των 8760 ωρών ανά έτος)».

Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας πως η κατανάλωση της οθόνης είναι 20W, είναι επίσης εσφαλμένη, διότι, όπως αναφέρεται στο τεχνικό φυλλάδιο του προϊόντος, η μέγιστη κατανάλωση είναι 14,5W (σελίδα 5 του τεχνικού φυλλαδίου ΤΦ HP ProDisplay P223 .pdf το οποίο και επισυνάπτεται <No 3>). Στην πραγματικότητα με κατανάλωση ισχύος του PC στα 16W (σύμφωνα με την πιστοποίηση του προϊόντος), κατανάλωση οθόνης 14,5W και μέγιστη κατανάλωση μεταγωγέα 18,6W :

• για την διασύνδεση 4 PC, 4 οθονών και 1 μεταγωγέα απαιτείται ισχύς $(1 \times 18,6) + (4 \times 16) + (4 \times 14,5) = 140,6 \text{ W}$ και όχι «1098,6 W» », όπως εσφαλμένα υπολόγισε η προσφεύγουσα, προκειμένου να

• για την διασύνδεση 3 PC, 3 οθονών και 1 μεταγωγέα απαιτείται ισχύς $(1 \times 18,6) + (3 \times 16) + (3 \times 14,5) = 110,1 \text{ W}$ και όχι «828,60 W», όπως εσφαλμένα υπολόγισε η προσφεύγουσα, προκειμένου να πλήξει την ορθότητα της Προσφορά της.

γ) Επιπροσθέτως, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, με την οποία ζητεί τον αποκλεισμό της από τον εν λόγω Διαγωνισμό, θα πρέπει να κριθεί αλυσιτελής, *«καίτοι όπως τεκμηριώθηκε ανωτέρω οι προβαλλόμενοι λόγοι περί απόρριψης της προσφοράς μας είναι αβάσιμοι και απαράδεκτοι επί της ουσίας, στοιχείο που ούτως ή άλλως καθιστά αλυσιτελές το οποιοδήποτε έννομο συμφέρον κριθεί ότι διαθέτει η προσφεύγουσα σε σχέση με την απόρριψη της προσφοράς μας»*.

δ) Σε σχέση με τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας, η παρεμβαίνουσα επικαλούμενη το με αριθμό πρωτ. 66444/Z1/24.04.2019 έγγραφο του Υπουργείου Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων, που διαβιβάσθηκε στην αναθέτουσα αρχή, μετά από σχετικό ερώτημα της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού, υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει ρύθμιση ως προς το θέμα της ισοτιμίας των πτυχίων που εκδόθηκαν πριν και μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 2916/2001 (Α'114) και συνεπώς, τα σχετικά επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορούν να τεκμηριωθούν στην «πρόθεση ρύθμισης» του σχετικού ζητήματος, όπως αναφέρεται στην ασκηθείσα Προσφυγή της. Όπως, άλλωστε, ειδικότερα επισημαίνει η παρεμβαίνουσα, μέχρι την ημερομηνία διενέργειας του επίμαχου Διαγωνισμού (αλλά και μέχρι την υποβολή της εν λόγω Προδικαστικής Προσφυγής), ουδεμία σχετική ρύθμιση έχει θεσπισθεί και συνεπώς *«δεν είναι δυνατόν να αποφασιστεί αν υπάρχει ή όχι ισοτιμία των πτυχίων από το γεγονός μόνο της πρόθεσης του νόμου, που παραπέμπει σε επόμενη θεσμική ρύθμιση για την κάλυψη της ισοτιμίας»*. Περαιτέρω, κατά την παρεμβαίνουσα, το ζήτημα της εξίσωσης των επαγγελματικών δικαιωμάτων, που, επίσης, επικαλείται η προσφεύγουσα, είναι διαφορετικό και δεν σχετίζεται με το ζήτημα της ισοτιμίας των πτυχίων Α.Τ.Ε.Ι και Τ.Ε.Ι, *«η οποία εκτός των άλλων υπόκειται και στην ευρωπαϊκή νομοθεσία περί ισοτιμίας πτυχίων»*.

Επίσης, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι ενδεχομένως ο νομοθέτης να είχε σχετική πρόθεση, εντούτοις, σε κάθε περίπτωση, απαιτείται πρόσθετη (ρητή) θεσμική ρύθμιση, η οποία θα περιλαμβάνεται, είτε στον νόμο, είτε στο προεδρικό διάταγμα, που θα ορίσει και τις εφαρμοστικές διατάξεις (όπως π.χ πρόσθετη διδασκαλία και εξετάσεις) *«καθώς οι απόφοιτοι των παλαιών ΤΕΙ δεν*

συμπλήρωναν τις 240 μονάδες που αντιστοιχούν σε ένα πτυχίο ανώτατης εκπαίδευσης».

Για τους ανωτέρω λόγους, η παρεμβαίνουσα παραπέμπει στο, από 24.04.2019, έγγραφο απάντησης του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, όπου αναφέρεται ότι: «[...] προεδρικά διατάγματα, που θα εκδοθούν με τις αυτές διατάξεις μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και θα αφορούν σε ειδικότητες για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί σχετικά προεδρικά διατάγματα, θα ισχύουν για όλους τους απόφοιτους Τ.Ε.Ι. του οικείου Τμήματος, ανεξάρτητα από τον χρόνο αποφοίτησής τους» και επισημαίνει ότι σε κανένα σημείο του ως άνω εγγράφου δεν αναφέρεται ότι η αναγνώριση θα γίνει χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Μάλιστα, κατά την άποψή της, επειδή το επίμαχο ζήτημα είναι ιδιαίτερος πολύπλοκο, δεν έχουν ακόμη εκδοθεί τα προβλεπόμενα Προεδρικά Διατάγματα, ώστε να θεσπισθούν οι όροι, βάσει των οποίων θα επέλθει η ισοτιμία μεταξύ των παλαιών πτυχίων των Τ.Ε.Ι (προ του 2001) και των νέων πτυχίων (μετά το έτος 2001), αν και έχουν παρέλθει αρκετά χρόνια από την έναρξη ισχύος του σχετικού νόμου (11.06.2001).

Εν κατακλείδι, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης ορθώς απέρριψε, εν προκειμένω, την Προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης εταιριών, καθώς τα στελέχη της, κ.κ. «...» και «...», δεν πληρούν τα ελάχιστα τυπικά προσόντα, καθόσον ο μεν πρώτος, είναι απόφοιτος «Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων» Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, με χρονολογία απόκτησης πτυχίου το Φεβρουάριο του 1992 και ο δεύτερος, είναι απόφοιτος «Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων» Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, με μήνα απόκτησης πτυχίου τον Οκτώβριο του 2000.

30. Επειδή, η οικεία αναθέτουσα αρχή, απέστειλε στην Αρχή -σε σχέση με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή- το με αρ. πρωτ. 66444 /Ζ1/24.04.2019 έγγραφο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, όπου θίγεται το ζήτημα της ισοτιμίας παλαιών και νέων πτυχίων Τ.Ε.Ι., το οποίο μνημονεύεται και

στην προσβαλλόμενη Απόφαση. Στο, από 15.07.2019 έγγραφο Απόψεων που, επίσης, εστάλη από την οικεία αναθέτουσα αρχή στην Αρχή, αναφέρονται, σε σχέση με τους λόγους της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής, τα εξής:

«Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι σύμφωνα με ρητό όρο της διακήρυξης ζητείται αποκλειστικά και με σαφήνεια πτυχίο Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (ΑΕΙ) ή Ανώτατου Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (ΑΤΕΙ), ωστόσο τα προτεινόμενα μέλη της Ομάδας Έργου κ. «...» και κ. «...», είναι απόφοιτοι Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (ΤΕΙ) Πειραιά. Οι τίτλοι σπουδών των δύο προαναφερομένων αποκτήθηκαν κατά τα έτη 1992 και 2000 αντίστοιχα, ήτοι προ της ημερομηνίας έκδοσης του ν. 2916/2001 (Α'114) με τον οποίο ανωτατοποιήθηκαν τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Σύμφωνα δε, με το έγγραφο του Υπ. Παιδείας δεν περιλαμβάνεται διάταξη στον εν λόγω νόμο με την οποία να ρυθμίζεται το θέμα της ισοτιμίας των πτυχίων που εκδόθηκαν πριν και μετά την έναρξη ισχύος του. Ειδικότερα δε με τη Γνωμοδότηση 257/2004/ΝΣΚ/Τμήμα Δ, σελίδα 5: «Γι' αυτόν τον λόγο άλλωστε και η σχετική πρόβλεψη που υπήρχε στην αιτιολογική έκθεση του νόμου για την εξομοίωση όλων των πτυχιούχων Τ.Ε.Ι. και αυτών που θα λάβουν πτυχίο υπό τη νέα τους μορφή και όσων έλαβαν πτυχίο υπό την προηγούμενη μορφή, απαλείφθηκε από τον νόμο που ψηφίσθηκε (βλ. αιτιολογική έκθεση του Ν.2916/2001 σελίδες 2 και 23, όπου με το άρθρο 5 παρ. 12 μεταξύ άλλων προτείνονταν και η τροποποίηση του άρθρου 25 παρ. 2 περ. γ του Ν.1404/1983, διάταξη η οποία δεν ψηφίσθηκε τελικά).» και στη σελίδα 7: «Συμπερασματικώς, τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, όπως λειτούργησαν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1404/1983 και πριν τη μετατροπή τους σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα με το ν.2916/2001, αποτέλεσαν σχολές της βαθμίδας ανώτερης εκπαίδευσεως (βλ. ΑΔ ΗΟΧ 1958/2000 Δ. Δίκη 2001 σελ. 84, ΣΤΕ 2513/2003 Διοικ. Δίκη 2004 σελ.1255)..». Τέλος επισημαίνεται, ότι το άρθρο 1 του αναφερόμενου ν. 2916/2001 (Α'114) δεν έχει αναδρομική ισχύ για τα πτυχία που αποκτήθηκαν τα προηγούμενα έτη. Συνοψίζοντας: α) Η Διακήρυξη αριθ. 02/2019 -προσφυγή κατά της οποίας δεν ασκήθηκε παρά το δικαίωμα που δίνει ο ν. 4412/2016, άρθρο 361, παρ.1γ -, ρητά ορίζει στην παράγραφο β.2.1 του Παραρτήματος Γ' της Διακήρυξης (σελ. 57) ως

ελάχιστο απαιτούμενο κριτήριο για όλα τα μέλη της Ομάδας Έργου των υποψήφιων οικονομικών προσφερόντων να είναι απόφοιτοι Α.Ε.Ι. ή Α.Τ.Ε.Ι. (όχι Τ.Ε.Ι.) της ημεδαπής ή ισότιμου αντίστοιχου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της αλλοδαπής. β) Τα προτεινόμενα μέλη για την Ομάδα Έργου της ένωσης εταιρειών «...» «...» και «...», δεν είναι απόφοιτοι Α.Ε.Ι. ή Α.Τ.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμου αντίστοιχου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της αλλοδαπής. Επομένως τα αναφερόμενα προτεινόμενα μέλη δεν καλύπτουν την απαίτηση της παραγράφου β.2.1 της αριθ. 02/2019 διακήρυξης»

Περαιτέρω, ως προς τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει με σαφή αναφορά στις επίμαχες διατάξεις της Διακήρυξης, ότι τα προσφερόμενα συστήματα αδιάλειπτης παροχής ενέργειας (UPS) της ένωσης εταιρειών με την επωνυμία «...», πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές της Ενότητας Β΄ «ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ» του Παραρτήματος ΣΤ΄ της Διακήρυξης και συνεπώς, ο δεύτερος λόγος της εν λόγω Προδικαστικής Προσφυγής, θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Τέλος, η αναθέτουσα αρχή επισημαίνει ότι Επιτροπή αξιολόγησε, σύμφωνα με τα ζητούμενα στην αριθ. 2/2019 Διακήρυξη, πλήρως και αιτιολογημένα όλες τις υποβληθείσες Προσφορές, μετά του συνόλου των εγγράφων και δικαιολογητικών και ότι τα Πρακτικά 1, 2 και 3 εγκρίθηκαν με τη διαλαμβανόμενη σε αυτά πλήρη και σαφή αιτιολογία περί συνδρομής των λόγων αποκλεισμού της Προσφοράς της προσφεύγουσας.

31. Επειδή, από την εξέταση του συνόλου των στοιχείων της εν λόγω υπόθεσης, λεκτέα είναι τα κάτωθι: α) Η υπό εξέταση Προσφορά απορρίφθηκε, λόγω μη πλήρωσης της απαίτησης της παρ. Α. 2 ΙΙ ii β.2 του Παραρτήματος Γ΄ («ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ») της Διακήρυξης, που αφορά στις επί ποινή αποκλεισμού τιθέμενες προϋποθέσεις συμμετοχής και ειδικότερα, στα ελάχιστα τυπικά προσόντα για καθένα από τα μέλη της Ομάδας Έργου (πλην του Υπεύθυνου Έργου) και στην οποία προβλέπεται ρητά ότι τα μέλη αυτά πρέπει: «Να είναι απόφοιτοι ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ της ημεδαπής ή ισότιμου αντίστοιχου

Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της αλλοδαπής [...]». Δεδομένου, λοιπόν, ότι: α) ο κ. «...» είναι Πτυχιούχος Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, με μήνα απόκτησης πτυχίου το Φεβρουάριο του 1992 και β) ο κ. «...» είναι Πτυχιούχος Μηχανικός Η/Υ Συστημάτων Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, με μήνα απόκτησης πτυχίου τον Οκτώβριο του 2000, κρίθηκε ότι οι προαναφερόμενοι δύο (2) τίτλοι σπουδών Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.), έχουν ληφθεί προ της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του Ν. 2916/2001 (ΦΕΚ Α΄ 114), με τον οποίο έγινε αρχικά η ένταξη των Τ.Ε.Ι. στην ανώτατη εκπαίδευση και συνεπώς, η υπό εξέταση Προσφορά δεν πληροί απαραίτους όρους της Διακήρυξης σχετικά με τα «Δικαιολογητικά - Αποδεικτικά Στοιχεία Τεχνικής και Επαγγελματικής Ικανότητας - Ομάδα Έργου» του Παραρτήματος Γ΄. β) Στο επίμαχο, με αριθμό πρωτ. 66444/Z1/24.04.2019 έγγραφο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που διαβιβάσθηκε στην αναθέτουσα αρχή, κατόπιν υποβολής σχετικού ερωτήματος της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού, αναγράφεται ότι δεν έχει θεσπισθεί μέχρι σήμερα νομοθετική ρύθμιση ως προς το θέμα της ισοτιμίας των πτυχίων που εκδόθηκαν πριν και μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 2916/2001 (11.06.2001). γ) Η πλειοψηφία των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας ένωσης εταιριών ερείδεται στην «πρόθεση νομοθετικής ρύθμισης» του επίμαχου ζητήματος και στο εύλογο, κατά την άποψή της, αίτημα περί πραγματικής ισοτίμησης παλαιών και νέων πτυχίων των Τ.Ε.Ι. Συνεπώς, η παραπομπή της προσφεύγουσας, τόσο στην Εισηγητική Έκθεση του Ν. 2916/2001, όπου διατυπώνεται η πρόθεση του νομοθέτη να μην υπάρξει διαφοροποίηση μεταξύ παλαιών και νέων πτυχίων Τ.Ε.Ι., αφού - όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στο κείμενο της εν λόγω Έκθεσης - είναι μεταξύ τους ισότιμα, όσο και στο άρθρο 4 παρ. 1 του Συν. (κατ' ερμηνεία του οποίου, προκειμένου για ρύθμιση ουσιαδώς όμοιων πραγμάτων, σχέσεων, καταστάσεων και κατηγοριών προσώπων, ο κοινός νομοθέτης δεσμεύεται να μη μεταχειρίζεται κατά τρόπο ανόμοιο τις περιπτώσεις αυτές), δεν επαρκούν για να τεκμηριώσουν τους ισχυρισμούς της περί διάσωσης της Προσφοράς της. Όπως μάλιστα ορθώς

ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα, η επίμαχη διαδικασία αναγνώρισης της ισοτιμίας, θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να γίνει με ρητά προβλεπόμενους όρους και προϋποθέσεις, αλλά και με σαφείς, αντικειμενικές και δομημένες διαδικασίες, που θα ορίζονται, είτε στον νόμο, είτε στα προβλεπόμενα Προεδρικά Διατάγματα, ενώ η πολυπλοκότητα του επίμαχου ζητήματος, που συνδέεται άρρηκτα με τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων, είχε ως αποτέλεσμα να μην έχει (ακόμη και μέχρι σήμερα) επιλυθεί νομοθετικά και οριστικά.

Με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, ορθώς απορρίφθηκε η επίμαχη Προσφορά, αφού, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 («Λόγοι απόρριψης προσφορών») της εν λόγω Διακήρυξης, η αναθέτουσα αρχή δικαιούται να απορρίψει Προσφορά, που υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαραίτων όρων περί σύνταξης και υποβολής της Προσφοράς, Άλλωστε, κατά πάγια νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον Διαγωνισμό και δεσμεύει, τόσο την αναθέτουσα αρχή, όσο και τους διαγωνιζόμενους, ενώ οι όροι που τίθενται επί ποινή αποκλεισμού από τη Διακήρυξη, αποτελούν δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη/απόκλιση προσφορά (ΣΤΕ 743/2000), σύμφωνα με την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή τους κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και κατά την αξιολόγηση των Προσφορών (βλ. σκέψη 21 και 26, αντίστοιχα, της παρούσας). Με βάση τα προλεχθέντα, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής κρίνεται αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

32. Επειδή, ως προς τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα, αφής στιγμής κρίθηκε (με την παρούσα Απόφαση) ως οριστικώς αποκλεισθείσα από τον επίμαχο Διαγωνισμό («τρίτος»), στερείται εννόμου συμφέροντος, όπως στραφεί κατά της με αριθμό 128777 Προσφοράς της παρεμβαίνουσας, καθόσον δεν συντρέχει, εν προκειμένω, η περίπτωση της εφαρμογής της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, αφού δεν προκύπτει αντικειμενική ταύτιση των αποδιδόμενων στην Προσφορά

της παρεμβαίνουσας πλημμελειών με τον λόγο απόρριψης της Προσφοράς της προσφεύγουσας (βλ. αναλυτικότερα, σκέψεις 6 και 7 της παρούσας).

33. Επειδή, όλως επικουρικώς, ακόμη και εάν ήθελε εκτιμηθεί η δυνατότητα επιδίωξης ματαίωσης της διαγωνιστικής διαδικασίας, κατά το στάδιο της ανάθεσης στον προσωρινό ανάδοχο, με σκοπό την εκκίνηση νέας ταυτόσημης διαδικασίας ανάθεσης σύμβασης, με στόχευση την ανάληψη της εν λόγω σύμβασης (βλ. Αποφάσεις του ΔΕΕ, όπου ερμηνεύοντας τις ισχύουσες ρυθμίσεις της Οδηγίας 89/665 με τις Αποφάσεις της 2.7.2013 και 5.4.2016 αντιστοίχως, επί των υποθέσεων C-100/12 «Fastweb SpA» και C-689/13 «Puligienica Facility Escro SpA» (PFE), ταυτόσημες με τις εν προκειμένω εφαρμοστέες της ειδικής Οδηγίας 92/12 (L 76), αλλά και αυτές τούτες τις ρυθμίσεις της Οδηγίας 92/12 Απόφαση της 11.5.2017, επί της υποθέσεως C131/16, «Archus sp.z. o.o και Gama Jacek Lipik»), έκρινε ρητώς ότι το έννομο συμφέρον «ενδιαφερομένου», άρθρο 2α παρ. 2 εδ. γ´ στις δύο Οδηγίες, είναι δυνατόν να συνίσταται και στην ματαίωση της διαδικασίας, ώστε να κινηθεί νέα διαδικασία συνάψεως συμβάσεως και ΕΑ ΣτΕ 22/2018 αντίστοιχα), κατ' αρχήν εν προκειμένω, δεδομένου ότι ούτε από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου, ούτε από τις αντίστοιχες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου σχετικά με το έννομο συμφέρον διαγωνιζομένων κατά το προσυμβατικό στάδιο και τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ, αναγνωρίζεται γενικό έννομο συμφέρον ακόμη και στον μη οριστικώς αποκλεισθέντα διαγωνιζόμενο να ενεργεί ως «μοχλός του αντικειμενικού ελέγχου νομιμότητας του διαγωνισμού» και εγγυητής της διαφάνειας αυτού (βλ. ΕΑ ΣτΕ 106/2018). Επομένως, η προσφεύγουσα στερείται, εν πάση περιπτώσει, εννόμου συμφέροντος να στραφεί κατά της Προσφοράς της παρεμβαίνουσας. Περαιτέρω, ακόμη και εάν είχε στραφεί κατά της εν λόγω Προσφοράς επί τη βάση της ματαίωσης και επαναπροκήρυξης του Διαγωνισμού στο παρόν στάδιο, έννομο συμφέρον προς ματαίωση του διαγωνισμού από συμμετέχοντα θα μπορούσε να νοηθεί μόνο υπό την έννοια της επιδίωξης επαναπροκήρυξης του Διαγωνισμού με τους αυτούς ακριβώς όρους, επί τω τέλει ανάδειξης αυτού, ως αναδόχου. Ως προκύπτει, ωστόσο, από την πορεία του εν θέματι Διαγωνισμού,

ήτοι, από την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή και την ασκηθείσα Παρέμβαση και δη, τις παραδοχές της προσφεύγουσας στην πρώτη εξ αυτών, σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της Προσφοράς της και τους προβαλλόμενους στην υπό κρίση Προσφυγή της ισχυρισμούς, αλυσιτελώς προβάλλονται λόγοι κατά της συμμετοχής της παρεμβαίνουσας, εφόσον, από την εξέταση της επίμαχης Προσφοράς της προσφεύγουσας, δεν είναι δυνατή η ανάθεση της εν θέματι σύμβασης, ως έχει, σε αυτήν, αφού δεν πληροί τους αναφερόμενους -σε προηγούμενες σκέψεις της παρούσας- όρους της Διακήρυξης για τα δικαιολογητικά τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας «Ομάδα έργου» (βλ. Ε. Παυλίδου, «Οι αλυσιτελείς αιτήσεις ακυρώσεως του ΣτΕ», ΕΔΔ, 2 2015, σελ. 249, υπ' αριθμ. 486/2019 Απόφαση 7^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 39 κλπ).

34. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί και να γίνει δεκτή η ασκηθείσα Παρέμβαση.

35. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το Παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Διατάσσει την κατάπτωση του προσκομισθέντος Παραβόλου.

Αριθμός απόφασης: 983/2019

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 14 Αυγούστου 2019 και εκδόθηκε στις 02 Σεπτεμβρίου 2019, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου

Ηλέκτρα Νικολακοπούλου